

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

SOCIETATEA

pentru fond de teatru național român

la

Orăștie.

Sfintele zile ale Rusaliilor vor fi în
ăstan zile de sărbători mai deosebite
pentru Românii din Orăștie și jur.
Vechea „Societate pentru fond de teatru
național român” ne dă privilegiu să ser-
băm, prin faptul că își va ținea aduna-
rea sa generală în orașul nostru.

Comitetul societății a publicat deja
Convocarea la adunare, și programa
ședințelor. Eată-o:

Convocare.

»Societatea pentru crearea unui fond de
teatru național-român» își va ținea adunarea
sa generală din ăstan în orașul Orăștie în
zilele de *Duminică* și *Luni* în 1/13 și 2/14 *Iunie*
a. c. cu următorul program:

1. Ziua primă Duminică, 1/13 Iunie.

1. Președintele va deschide adunarea ge-
nerală la 10 ore a. m.
2. Se aleg doi notari pentru ședințele
adunării.
3. Secretarul va ceti raportul comitetului
societății asupra lucrării sale dela adunarea
din urmă.
4. Se alege o comisiune de 5 membri
pentru propuneri și raportul comitetului se
predă acestei comisiuni spre examinare.
5. Cassarul societății va ceti raportul des-
pre starea cassei cu sporul dela ultima adu-
nare încoace și peste tot despre averea so-
cietății.
6. Se va alege o comisiune de 5 mem-
bri pentru examinarea raportului cassarului.
7. Se va alege o comisiune de 5 mem-
bri, cari în înțelesul §. 4 din statutele socie-
tății vor câștiga membri fondatori, ordinari
și ajutători pentru societate.
8. Se vor ceti discursuri corăspunzătoare
scopului societății sau de altă materie literară
ce sînt a se insinua presidentului înainte de
adunare.
9. Presidentul închide adunarea.

11. Ziua a doua, Luni, 2/14 Iunie.

1. Președintele deschide ședința și pro-
tocolul ședinței precedente se va ceti și au-
tentica.
 2. Raportul comisiunii pentru câștigarea
membrilor noi.
 3. Raportul comisiunii asupra socotelilor
cassarului.
 4. Raportul comisiunii asupra raportului
comitetului societății și insinuarea propunerii-
lor în interesul fondului.
 5. Se va decide locul și ziua adunării ge-
nerale pentru anul 1898.
 6. Se va alege o comisiune de 3 mem-
bri pentru autenticarea protocolului din șe-
dința II.
 7. Președintele va închide adunarea.
- Invităm la această adunare generală a so-
cietății pentru crearea unui fond de teatru
național-român pe toți membrii fondatori,
precum și pe toți binevoitorii ei și sprigini-
torii culturii românești.

Din ședința comitetului ținută în Brașov
la 22 Aprilie n. 1897.

Iosif Vulcan,
președinte.

Vasile Goldiș,
secretar.

Sîntem siguri că inteligența română
din Orăștie, care de atâtea ori a dat
dovezi că știe se se însuflețească pentru
frumoase lucrări de bine obțesc, și
știe se le dee spriginul recerut, își va
face și de astă-dată datoria în chip ce
se-î aducă onoare. Nu mai puțin
nădejduim dela inteligența noastră din
jur, că va veni și va contribui la mă-

rirea adunării acesteia, ce are menirea
a pune și ea o treaptă mai mult spre
ajungerea frumoasei dorințe, după care
aleargă întemeetorii și susțitorii acestei
Societăți.

Și până se revenim încă asupra
temei, lăsăm se urmeze aci un frumos
articolu pe care »*Tribuna Poporului*»
dela Arad l'a publicat în numărul seu
91 (25 Maiu n.) cu privilegiu apariției
convocării la Adunare.

Eată ce scrie numitul ziar:

«Uimiți stăm adesea în fața neiertate-
tei ușurinte cu care stăpânirea ungu-
rească aruncă în vînt, pentru teatrele
din Budapesta, milioanele câștigate de
naționalități în sudoarea feții lor. Apă-
săm anume asupra cuvîntului *naționa-
lități*, pentru-că toate instituțiunile de
cultură ungurești se susțin și din banii
nostri... Bietului Român perina 'i-se ia
de sub cap și 'i-se vinde vaca, hrana
celeii spuze de copii, ca la Budapesta
un baron Nopcia se aibă Operă, de
unde se ducă fete tinere la petrecerile
desfrânate de noapte, arangiate cu atîta
lipsă de rușine, încât azi înșiși Ungurii
sînt cătrăniți de ne mai pomenitul scan-
dal ce se deslănțue asupra Operei și
a teatrului național maghiar din Buda-
pesta.

S'au petrecut orgii, încât Parisul
poate se se ascundă... Fiii Asiei, cari
au venit în Europa mîncînd carne de
sub șea, s'au arătat d'o iscusință rară
întru născocirea netrebnicilor cari po-
poarelor vechi ale Europei le-au supt
sucul din oase...

Ear' pe când Ungurimea trebuie se
mărturisească cum din leagănul neamu-
lui seu n'a adus decât cel mult insu-
șiri ca ale lui Sardanapal, pe care mag-
nații unguri caută se-î întreacă, p'atunci
comitetul societății pentru fondul de
teatru român cheamă pe Românii cu
inimă la Orăștie, se asculte... ce se asculte?
raportul asupra unei mari virtuți: cum
d'un pătrar de veac Românii adună ban
cu ban până se ajungă pentru facerea
unui teatru român.

Teatru Român? Nu este oare acea-
sta un vis? În mijlocul potopului în care
n'ai voie nici se te îneci, decât închi-
nându-te Dumnezeului lui Arpád, *teatru
român?*

Ei da, asta vrem!

Și vis fie, cât de îndrăsnă vis, noi
nu vom muri înainte de *întruparea* lui!
Pentru-că, la urma urmelor, ce este
vieța unui popor tîner și trăit în sufe-
rințe? Alergarea după visuri și mîngă-
ierea — când prea se îngrămădesc du-
rerile — că *fi-va și mai bine!*

Trebue se fie, pentru-că lupta noa-
stră o purtăm după principiile celei mai
divine morală: popor năcăjit, care poartă
încă urmele catenelor și n'a uitat încă
ce e robotul, eată, ne-am adunat și dela
gură ne-am luat ca dulcei noastre limbi
românești altar falnic se ridicăm...

Ispiti-vom deci, ca pe ziua de 1/13
Iunie toți Românii se alerge la Orăștie,
și după-cum în discul bisericesc fiecare
creștin își pune obolul, tot așa și la
adunarea generală a societății pentru
sporirea fondului de teatru român, fie-
care Român se-și țină de cea mai sfîntă
datorie a se presenta, ca mulți fiind la

un loc, entusiasmul se crească și altarul
îchinat limbii românești se se ridice
cu o zi mai nainte.

Aici nu o se poată încape scuze:
că cel absent nu împărtășește *ideea*,
pentru-că nu-î vorbă de *politică*, unde
încap mai multe idei, ci-î vorba dacă
vroim ori nu se mai trăim ca Români?

Nu mărim înțelesul. Aducă-și însă
fie-cine aminte și să întrebe: atunci
când n'aveam nici un drept politic,
când nu era o singură brazdă de pă-
mînt românesc, *cine și ce* a susținut
romanitatea noastră? Alipirea strămo-
șilor nostri, toți opincari, către *limba*
și *legea* lor.

Teatru român vrea să cultive mai
departe această virtute.

Cine nu pune umărul și nu se în-
suflețește de ținta unei asemeni socie-
tăți, 'și-a uitat strămoșii! Nu mai e
decî vrednic se poarte numele de
Român!

Aduna-ne-vom însă, Români din
patru unghiuri, și dovadă bună vom da,
că ținem la limba noastră cum ținem
la însăși viața noastră!»

*

*Comitetul arangiator al adunării și
festivităților împreunate cu ea, stabi-
lește azi, Vineri, programul detaliat
atât privitor la primirea și încuarti-
rarea oaspeților, cât și la festivități
peste tot, program pe care îl vom pu-
blica cu toate amănuntele lui în nume-
rul nostru viitor.*

Principele României bolnav.

Principele Ferdinand, moștenitorul tronu-
lui român, încă nu s'a însănoșat. Dela sfir-
șitul săptămînei trecute până Marți în septē-
măna asta, veștile despre starea lui erau li-
nișitoare, că boala își face mersul regulat, ba
că ar fi dând chiar spre mai bine.

Cu data de 25 Maiu (Marți în săptămăna
asta) însă, telegramele ce vin din România,
sînt mai nelinișitoare. Eată cum sună: De
asară începînd, starea boalei principelui de-
coroană român, din pricina ivirii »*brancho-
pneumoniiei*», s'a întors spre mai rău! Azi (25
Maiu) s'a arătat ceva îmbunătățire la început,
dar încolo în decursul zilei a *fost foarte în-
grigitoare*. Are ferbințeli mari; cu toate as-
tea pulsul și resuflul merge spre mai bine.

*Veștile de Mercuri sînt foarte în-
spăimîntătoare!*

Plămăna stângă a bolnavului e în pri-
mejdie a fi atacată întreagă. Principesa Maria
și Regina, stau plîngînd lîngă patul lui. Pă-
rinții Prințului au fost chemați telegrafic în
țeară. Bolnavi fiind însă și ei, nu pot veni!

*Mercuri Principele s'a spovedit și
cuminecat.*

Doctorii au puțină nădejde! Toată țeara
e în ferbere de grijă. În biserici se fac ru-
găciuni pentru El. Toți Domnitorii Europei
stau în neîntreruptă legătură telegrafică, ce-
rînd știri despre mersul boalei, și dorindu-î
grabnică însănoșare.

Vor rămănea!

Se știe că în Austria s'au dat, de curînd,
noue ordinațiuni prin care *limba cehă* e ri-
dicată la egală îndreptățire cu cea *germănă*
în Bohemia și Moravia. Era numai firesc ca
Nemții naționaliști se se aprindă toți contra
acestui lucru, care, deși foarte drept, le scurtă
ceva lor din dreptul nedrept de care până
aci au avut parte. Germanii din Bohemia
s'au ridicat furtună contra ordinațiunilor și
au protestat furioși. Și protestul lor a aflat
răsunet natural și incolo în toată Austria
printre Nemți. Ordinațiunile s'au dat din
partea guvernului pe când dieta, în vremeu
alegerilor, era închisă. Acum că dieta s'a
deschis, furioșii naționaliști nemți cari au
străbătut în dietă ca deputați, s'au ridicat aci
virtej turbat contra guvernului! Ei strigă că
un lucru atît de însemnat nu poate fi hotă-
rît de ministru așa pe barba proprie, prin
ordinațiuni, că dieta ar avea numai acest
drept! *Se-si retragă* dară guvernul ordina-
țiuni, și dacă are plăcere se vie aici în
dietă cu plan de lege, ear' până atunci se
rămăna lucrurile cum au fost! Ear' cum gu-
vernul nu le dă ascultare, furioșii germani
naționaliști 'și-au pus de gînd, se nu mai
lase dieta se poată lucra! La ori-ce lucru ce
se pune nainte spre desbbtere, ei se se ri-
dice, se facă larmă, se vorbească unii după
alții și unii peste alții, cît înainte se nu se
mai poată merge! Așa și fac de vre-o două
săptămăni acum într'una. Abia întră minis-
trii în sală, și se pornește o furtună, o larmă
asurzitoare, ocări, injurături de Doamne apără!
și strigări: Jos cu Badeni (întăiul ministru),
afară cu el! nu ne trebuie un astfel de mi-
nistru! nu-l ascultăm! — și așa mai departe:
o larmă ca în iad.

Firește se vor obosi ele și plămănila gă-
lăgioșilor doritori de vechea nedreptate și ei
se vor liniști, și soarele nu credem că-l vor
putea întoarce din drumul seu! Credem acea-
sta cu atît mai virtos, cu cît o telegramă
de Mercuri din Viena spune, că Badeni la
un privilegiu dat, s'a plîns Maiestății Sale Im-
păratului și asupra obstrucției, împedecării ce
'i-se face în dietă și se vede că va fi amin-
tit că s'ar putea întempla se-î sgudue fur-
tuna asta, și el se cadă dela guvern.

M. Sa însă 'i-a răspuns:

— *La asta nici gîndi nu se poate! Și
D-Ta vei rămănea, și ordinațiunile
vor rămănea!*

Cuincuenalele.

Ne-am arătat părerea noastră în
prim articolul din numărul trecut, pri-
vitor la urcarea salariilor învățătorești
prin adausurile cuincuenale (de 5 ani).

E straniu că foile noastre aproape
toate, trec și peste acest lucru, ca și
peste multe altele ce tae în carne vie
în *vieța* noastră națională, bisericească
ori școlară, ca-și-cum n'ar vrednici doar'
vre-o luare aminte.

Singur „*Foaia Pedagogică*”, sub di-
recția dlui *Dr. D. P. Barcianu*, din
Sibiu, a scris în numărul seu mai nou
dela 1/13 Maiu o notiță în materia
aceasta, notiță ce la scrierea articolu-
lui nostru n'o cunoșteam încă, dar' pe
care cu plăcere o reproducem acum,
findcă în fundamentul seu cuprinde tot
ideea dată și de noi privitor la cum
s'ar putea ajuta greului pus de lege pe
capul bietului popor.

Eată ce scrie „*Foaia Pedagogică*”,
condusă de unul dintre cei mai lumi-
nați bărbați de școală ai nostri, și cu
grije și durere pentru viitorul școalelor
noastre: Ea zice:

In urma legii votate de corpurile legiui-
toare cu privire la salariile învățătorești, tot

din cinci în cinci ani, are să se facă o urcare a salariului fiecărui învățător cu câte 50 fl. Ministrul a provocat comunele parohiale, ca susținătoare ale școalelor confessionale, să se declare, dacă dau aceste adausuri cuincuenale învățătorilor? *Întemplându-se ca parohiile să nu poată da aceste sporiri ale salariului, le va da statul, însă atunci în schimb, își rezervă sieși dreptul de a dispune în anumite privințe și asupra acestor școale!* Multe comune s'au declarat pentru primirea asupra lor a noiei sarcini, în altele învățătorii înșiși, având bune salarii, și pentru a nu îngreuna prea tare comunele, au renunțat de bună-voe la adausurile cuincuenale. Dară sunt și casuri, unde învățătorii, gândind mai mult la sine, decât la interesul cauzei comune, au cerut ajutorul guvernului și prin această pregătesc drumul a se amesteca și mai mult în afacerile școalelor noastre confessionale».

E această chestie atât de gingașe, că oamenii par'că într'adevăr se sfiesc să vorbească de ea și să-și arate cu toată francheța păreri. Mărturisim, că numai cu sfileală ne-am spus și noi cuvântul în numărul trecut, și în formă de rugămintă, și același lucru se simte și în notița „Foii Pedagogice”. Este spus cu posibilul încungir și cu multă cruțare, aceea ce autorul avea pe inimă și dorea să se vadă făcându-se.

Dar' cu toate acestea pentru omul cuminte se vede destul de lămurit, că este și notița aceasta un îndemn la adresa învățătorilor, *să nu se gândească mai mult la sine ca la cauza comună, și să nu deschidă înșiși guvernului ușa de-a se viri în școalele noastre!*

Am dori mult să aflăm, că acest glas nu a răsunat în pustie, ci ascultat a fost și urmat, precum s'ar cădea.

Și ne pare bine, că putem vesti, că el a început să aște de deja răsunet! În comuna Balșa, de pildă, (în comitatul nostru) învățătorul școalei confessionale gr.-or., dl Ioan Lucăcel, a făcut deja făgăduința frumoasă, *că nu va pretinde dela comuna parohială să-i urce salariul cu adausul cuincuenal ce 'i-s'ar cădea după lege!*

Dorim ca pilda bună să prindă, și noi, și cu noi toți Românii de bine, cu laudă vom aminti numele celor-ce cuminti și cu bunăvoință s'au arătat față de cauza școalei noastre, în aceste vremuri în toate privințele neprimicioase!

Sinoade protopopești.

— *Sinodul protopresbiteral al tractului Geoagiu, ținut în Hondol la 27 Aprilie v. sub presiunea prea onorabilului domn Vasiliu Pipos, protopresbiter.*

În ședința întâie nainte de amezai s'au verificat toți membrii sinodali, afară de membrii cercurilor electorale Bobâlna, Almașul-mare și Balșa, a căror protocoale de scrutiniu neavând forma cuvenită, au rămas în suspens până la facerea lor din nou. Numărul tuturor membrilor: 36. S'a constituit sinodul pe un nou period de 3 ani, alegându-și de notar pe Alexandru Vlad.

În ședința de după amezai dl A. Vlad a făcut o interpelare, că are presidiul cunoștință că după contopirea tractului, unii preoți din fostul Geoagiu II. au ținut conferențe în cari au protestat contra contopirii? și are cunoștință că în sinodul archidiececan s'a vorbit de multe greutăți și inconveniențe în administrarea acestui tract, prin cari se împedecă mersul regulat al afacerilor bisericești și s'a luat conclud, prin care s'a însărcinat consistorul a desface unele comune dela acest tract și a le încorpora la altele? Fiind aceste lucruri cari ating deaproape tractul și de cari sinodul protopopesesc are datorința a se interesa, are onoratul presidiu de cuget a aduce chestiunea aceasta pe tapet în ședința de acum?

Presidiul răspunde că nu are cunoștință despre adunările preoților din fostul Geoagiu II, știe numai că singura comună Băcăinți a cerut a fi alipită la protopresbiteratul Orăștiei.

După acest răspuns, sinodul protopopesesc la propunerea dlui Vlad, a luat hotărâre de înțelesul că: nu are nimica contra desfacerii unor comune dela acest tract, dar' nu are cunoștință despre mersul neregulat al afacerilor bisericești și nu recunoaște că acest tract nu ar avea o bună administrație sub actualul protopresbiter. Incât pentru concludul luat în privința aceasta, prea ven. consistor este rugat ca cu ocaziunea desfacerii unor comune dela acest tract, să fie cu considerare și la centrul protopresbiteratului, căci dacă comunele de pe valea Geoagiului se desfac, ce înțeles mai are reședința protopresbiterului în Săcăreșmb precum va urma să fie?

Membrul I. Hanches mai adauge: prea ven. consistor este rugat a asculta și sinodul nostru protopresbiteral în cauza aceasta, conform unui conclud al sinodului archidiececan din anul trecut.

Se primește propunerea membrului Al. Vlad cu adausul de I. Hanches.

Față de acei căsătoriți, cari nu vor a se cununa și la biserică, la propunerea membrului P. Mihail s'au luat dispozițiuni ca aceea să fie admoniați din partea parochului între 4 ochi, apoi publice și la finea anului să facă raport despre ei oficiului protopresbiteral.

În raportul comitetului protopresbiteral s'a arătat împărțirea cercurilor electorale pentru membrii sinodali după noua arondare. Dar' ținându-se în vedere că se ținește desfacerea unor comune dela acest tract, la propunerea membrului I. Ioanorici, aprobarea arondării se amână pe altă dată.

Din raportul episcopiei protopresbiterale se vede, că rațiociniul fondului protopresbiteral este în ordine. Averea fondului la finea anului 1896 a fost 2090 fl. 9 cr., din care averea în bani 2071 fl. 59 cr.

Fiindcă acest fond este proprietatea tractului Geoagiu I., cu care acuma s'a contopit și fostul Geoagiu II, ca și preoțimea celuiualt tract se poate beneficia de acest fond, au se contribuie și comunele acelea la fond cu câte 20 fl.

La propunerea membrului I. Hanches, protopresbiterul este rugat ca la ținerea examenelor în tract pe lângă comisarii protopresbiterali să numească și câte 2 învățători ca asistenți la acele examene.

Un membru.

*

— *Sinodul prot. gr.-or. al tractului Hațeg.* —

De pe Streiu, 3/15 Maiu 1897.

Sinodul protopresbiteral al tractului Hațeg a fost convocat la timpul seu, pe Joi în săptămâna luminată

Dl adm. protopresb. A. Stanca a deschis ședința prin o vorbire frumoasă. Sânt membru bătrân în sinodul protopresbiteral, dar' nici când nu știu să fi fost sinodul atât de cercetat ca acum. Afară de 3 membri ce 'și-au scusat lipsa, toți au fost de față! Semn că interesul e mare mai ales acum după o văduvie de 6 ani a protopresbiteratului, și în nădejdea că acum se va întregi totuși!

Fiind la începutul unui nou period, președintele după alegerea notarilor interimali, interimali, pune la rînd verificarea membrilor sinodului protopresbiteral. Pentru scopul acesta se aleg două comisii, una pentru clericali, alta pentru mireni. Din cler: George Oprea, Petru Popoviciu și Ieronim Uieș. Membri mireni: Moise Savu, Ambrosie Bêrsan și Nicolae Sanzian. S'au verificat toți membrii aleși, afară de 4, a căror alegeri au fost dificultate ori atacate prin proteste și unde se vor face alegeri nouă.

Se aleg notari Ieronim Uieș și Nicolae Sanzian.

Raportul președintelui pe anul 1896, care a fost lucrat cu temei și cunoștință de cauza, a fost ascultat cu luare aminte, apoi atât în

partea bisericească cât și cea școlară, s'a luat la cunoștință cu mulțumită.

A urmat chestia îmbunătățirii dotațiunii preoților, chestia aju orului de stat etc.

Terminate toate, s'a făcut o colectă pentru înmulțirea fondului protopresbiteral, apoi prin cuvinte alese președintele mulțumește celor de față pentru interesul dovedit în ședința de față; și închide ședința sinodului.

Dixi.

Pertractări de pace.

După-ce au ridicat flamurile albe și au încetat împoșcările cu foc între cele două armate războite în Orient, acum de-o săptămână se urmează cu încercările de-a încheia „pace”, lucru ușor pentru Turci, greu, umilitor și simțitor pentru Greci.

Între cele 2 armate, ca să nu se mai încace, s'a tras o zonă (un brâu) de despărțire, de 800 metri, pe care nu e iertat să păsească nici unii nici alții.

Până un'altă e încheiată învoială de încetare a focului (armistițiu) pe 15 zile, după care de nu s'o putea ajunge la încheierea deplină a păcii, s'ar putea urma lupta.

Turcii par a nu avea gând să mai lase din mână Tesalia. Trimit mereu la trupe în ea, și ci-că s'au apucat de-a o organiza temeinic cu slujbași trimiși din Turcia.

O telegramă din Fiume spune cu data de Marți, că bașibozucii turci s'au răsculat și cer cu turbare urmarea războiului până la gătuirea de tot a Grecilor! A trebuit să facă luptă în toată forma cu ei spre a-i opri dela planul lor!

Sultanul a dat poruncă împuterniciților sei, să pertracteze de-adreptul cu Grecia asupra condițiilor păcii. Grecia însă, zicând că nu poate avea încredere în Turci, că ei dau semne într'una că doresc războiul mai departe, a respins pertractarea nemijlocită, și numai mijlocit va sta la tîrg cu biruitorii sei.

Un mic scandal.

În Petroșeni se petrec lucruri, de cari numai cu mare neplăcere vorbim în public. Am cercat să împăcăm în chip cinstit lucrul, fără a eși cu el înaintea publicului, dar' n'am reușit.

Eată de ce e vorba: Se arangiază, adevă s'au arangiat, acolo petreceri și concerte, cu scop de binefacere, ear' despre venitele lor, despre profitul curat, a unora, seamă nu s'a dat și nu se dă. Asta a supărat cu drept cuvânt pe unii oameni, și ei au pășit contra celor-ce nu-și fac datoria.

Întăiu dl preot Suciu din Petrila ne-a trimis spre publicare o întrebare mai lungă la adresa învățătorului George Sandru, că ce a făcut cu venitul curat a mai multor petreceri, «concerte», «teatre» ce a dat cu copii de școală în Petroșeni, Petrila și alte comune, de ani de zile, și despre cari n'a dat seamă nicăiri? Îndeosebi, ce e cu venitul petrecerii celei mai nouă, dela 14 Februarie n. 1897,

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

’Ți-aș scrie...

*În nopțile pustii de vară
M'apucă dor nebun de tine! —
'Ți-aș scrie-atunci scrisori în versuri
Amestecate cu suspine.*

*'Ți-aș spune tot ce am pe suflet
Tot ce frământă al meu gând;
Printre silabele timide
Aș simte lacrimi picurând...*

*Dar' cum 'ți-e inima de rece
Și crudă și nepăsătoare,
Printre nimicuri fără milă
Ai arunca a mea scrisoare,*

*Și-ai ride-o, știu, cu nepăsare
Ca pe nimicurile-acele, —
Fără să știi cum, triste, noaptea
Se varsă lacrimile mele...*

Silvia M.

Atâta se aveau de drag...

*Atâta se aveau de drag —
În sfânta lor iubire
Visau de zile dulci, cu flori
De fericire.*

*Aici sub teiu se întâlneau
În liniștea de sară,
Cântau ploați de mii de flori
De primăvară.*

*De valul sorții despărțiți
Azi trec străini prin lume,
Din bazmul mândru-a mai rămas
Pe teiu un nume...*

Traian.

Vampirul.

Vaporașul, care umblă zilnic între Constantinopol și insulele Principilor, ne aduse pe țermul dela Prinkipo și descinserăm.

Societatea se alcătua din puține persoane: o familie polonă, tata, mama, fata și mirele, apoi noi amândoi. Da, ca să nu uit, mai era cineva! Pe podul de lemn dintre Stambul și Cornul de aur, se lipise de noi și un grec, om tinăr încă. După mapa de subsuori era de crezut că e un pictor. Pletele lungi negre îi atârnav pe umere, fața-i era palidă și ochiul întunecat, așezat adânc în orbită.

La început omul acesta mă interesa, era așa de îndatoritor și cunoștințele sale asupra împrejurărilor locale, foarte bogate. Însă prea vorbea mult și după vr'o zece minute îl lăsai în plata Domnului.

Cu atât era mai plăcută familia polonă. Părinții erau oameni prietenoși, sinceri; logodnicul tinăr, elegant și purtat prin lume. Ei treceau la Prinkipo pentru a petrece acolo lunile de vară; fata, cam bolnăvicioasă, avea nevoie de o asemenea baie de aer. Fata

frumoasă, palidă, se vede că sau se sculase după o boală grea, sau se plămădea una într'însa. Ea se răzima de brațul logodnicului, se odichnia des, și o tusa sacă îi tăia des șoaptele. De câte-ori tușia, înșofitorul ei se oprea. Plin de compătimire o privia atunci și ea earăși se uita la dînsul, ca-și-când ar fi voit să-i spue: Nu e nimic, sînt fericit! Credeau în fericire și în vindecare.

După sfatul Grecului, care se despărți de noi chiar de pe Molo, familia se așeză în hotelul unui Francez. Hotelul nu e așezat prea sus, are o privire dintre cele mai încântătoare și e înzestrat după modelul european, cu tot confortul.

Dejunăm împreună și când mai târziu arșita de amezai se mai potoli, urcăm cu toții agale dealul la o poiană de pini, pentru a gusta priveliștea. Abia găsiserăm un loc potrivit și ear' răsări Grecul nostru. El salută ușor, se uită împrejur și se puse jos la o depărtare de câțiva pași. Își deschise mapa și începă să desemneze.

— Cred că s'a răzimat cu spatele de stîncă numai pentru-ca noi să nu-i putem vedea desemnul.

— N'avem de cât să nu-l băgăm în samă, zise Polonezul cel tinăr. Vedem destul dinaintea noastră. După o pauză adause: Mi-se pare că ne zugrăvește și pe noi; n'are decât s'o facă!

Intr'adevăr că aveam destul de văzut. Poate nu se află pe toată întinderea pămîntului un locșor mai frumos și mai fericit de cât Prinkipo! Irina, martira politică și contemporana lui Carol-cel-mare, a trăit aci o lună în surghiun. Dacă eu aș putea petrece o lună întreagă, întreaga mea viață următoare ar fi legată de amintirea aceasta. Și

așa nu pot să uit unica zi pe care am petrecut-o acolo!

Aerul era așa de curat, de moale și de frumos, încât ochiul luneca din depărtare în depărtare ca legănat de puf. Pe dreapta lângă mare se ridicau munții bruni ai Asiei; pe stînga, în depărtare se înălța colorându-se în albastru, țermul stîncos al Europei. Chalki, una dintre cele nouă insule ce formează arhipelagul Principilor, privia încrămenită cu pădurile sale de chiparoși, vîzduhul, ca un vis înfrîorător. Insula e încununată de o clădire mareață: asilul de nebuni.

Apa mării de Marmara era numai ușor încrețită și juca în toate colorile, un opal gigantic strălucitor. În depărtare marea era ca laptele, mai aproape licărea trandafirie, între cele două insule lucia ca o portocală și adânc de desubul nostru era albastră ca safirul. Era singură cu frumuseța sa.

Nicăiri nu se vedea un vapor mai mare, numai d'a lungul țermului insulei noastre alergau încolo și încoace, după bărci cu pavilion englez. Una era barcă cu abor de mărimea unei gherete de santinelă; a doua avea un echipagiu de 12 oameni, și cum vislele lor se ridicau măsurat din apă, curjea un praf de argint aprins de pe ele. Delfini încrezători se jucau prîntre bărci și zburau în arcuiri întinse peste apă. Sînd pe cerul albastru pluteau din când în când vulturi uriași cu sbor liniștit de pe un continent pe colălat. Din arcadele cafenenelor, jos, la mare, resuna o musică înăbușită și visătoare.

O impresiune adîncă! Toți amuzăm și întreaga noastră făptură părea atîrnată de această vrăjeliște de raiu. Poloneza cea tinără era culcată pe iarbă și capu-i se odichnea la pieptul iubitelui. Ovalul palid al feței sale delicate, căpătă o urmă de culoare și din

care era destinat »în folosul bibliotecii școlare?»

Nu ne puteam închipui ca să fie ceva rău la mijloc, ci că dl Sandru va fi dat seamă în vre-o foaie ce dl Suciu n'a cetit-o. Ca să nu facem un lucru pripit și să aprindem paie unde am putea-o încungiura, am scris dlui Sandru însuși, cerându-i lămuriri.

Ni-a dat un răspuns mai lung, în care despre petrecerile date în anii de până aci, o copere d-sa cum poate, că n'au fost venite mai mari ca cheltuielile, ba par'că uneori nici nu i-s'ar fi ajuns, lucruri peste cari am zis că trecem, fiind greu de controlat, — dar' despre »Concertul» cel mai nou, ni-a dat un răspuns de tot nemulțumitor. D-sa zice între altele: »Comitetul parochial a hotărât ca venitul Concertului să fie al meu pentru osteneala ce am făcut învățându-i (pe coriști) »Călușerul» și piesele. La 14 Febr. am făcut teatrul (cu concert), la care au intrat 65 fl. Spesele au fost 54 fl., așadar' mi-a rămas și mie remunerațiunea cea mare de 11 fl.»

După acestea dl Sandru întreabă indignat: »Oare cu ce nas și îndrăzneală vine acel domn din jur a-mi cere socola? ori poate crede că eu mi-am făcut sute din concerte? Ori acel domn a contribuit cu ceva la Teatrul-Concert?»...

I-am crezut și am lăsat întrebarea. Dl preot Suciu n'a mai zis nimic.

Ni-au venit însă pe la sfârșitul lui Martie alți domni cu plânsoarea, și între altele ni-au scris:

Dle Redactor! In 14 Februarie a făcut (dl Sandru) cu băieții de școală producțiune »teatrală și cântece» în folosul bibliotecii școlare, după-cum se poate vedea din invitarea ce aci v'o alăturăm. D-sa a împărțit invitațiile, tot d-sa a umblat din casă în casă, stăruind pe lângă toți a cumpăra bilete de intrare, pentru sus amintitul scop.

În seara de concert soția d-sale a fost cashieră, ear' controlor numai dlui Șandru i-a fost iertat să fie!

Invetătorul Șandru s'a lăudat în »R. O.» și în »Foaia Poporului» despre reușita morală, dar' în ceea-ce privește partea materială s'a pus pe tăcerea peștelui, deși în invitare stă negru pe alb »Suprasolvirile se primesc cu mulțumită și se vor publica în gazete». *Dionisie Socol*, episcop; *Petru Iacob*, *George Tomuș*, *Nicolae Socol*, *Nicolae Căndea*, membri în comitet.

Și numiții domni provoacă nu numai pe inv. Sandru ci și pe dl administrator protopopesc A. Stanca, ca președinte al comitetului parochial, care le știe toate acestea, *să dea samă* despre starea lucrului!

Nouă ni-au trimis spre vedere și încredințare o »Invitare» de aceea. E scandaluoasă! Tipărită (la cea Jidan de acolo) pe o parte românește, pe cealaltă *ungurește*, programa stă din 9 puncte între cari în mijloc e »*Kaland*», *piesă maghiară într'un act, pe care se o predee!* Nouă la »Revistă» nu ne-a trimis dl George Sandru — Sándor György (cum e scris pe invitații), nici o invitare de aceasta, să vede că a știut cum am

fi întimpinat-o și cum l'am fi »recomandat» publicului!

Pe uritele invitații e într'adevăr scris cu litere mari, că producția se dă: »*în folosul bibliotecii școlare!*» ear' când un om îi pune întrebarea ce-i cu venitul? dl Sandru răspunde: »cu ce îndrăzneală vine acel domn să-mi ceară socola, când mi-a rămas și mie remunerația cea mare de 11 fl.»

Mie? Dar' cum mie după petrecere, dacă pe invitații e scris că *școalei*, prin ce vei fi atras negreșit mai mult public?

Osândim cu toată asprimea acest fel de purtare, și desvîlindu-o naintea publicului, așteptăm ca cei chemați să dea răspunsul cuvenit!

'I-a frânt gâtul!

Cui? — Baronului Nopcsa!

Cine? — O fată!

Da, s'a prea încrezut baronenciul nostru și a luat-o cu fulgerul în mână și durduind față de fetele dela operă, dar' cu Müller Katica nu i-s'a stetit. A pățit-o. Și azi durduitorul de ieri, *nu mai e intendantul (căpetenia) operei!* El a fost silit să se retragă acoperit de hui-dueile tuturor oamenilor cu simț! Furtuna ce s'a ridicat în jurul acestui lucru a roscolit paele tare și a scos la lumină lucruri foarte... »interesante» despre dl baron. Fiind el »deputatul» »ales» al Orăștiei, facem, gândim, plăcere »alegătorilor» sei de le-om spune și noi câte ceva despre alesul lor! Nu spunem dela noi nimic, traducem numai din toile maghiare:

»M. E. L.» scrie între alte multe:

Baronului Nopcsa îndată la începutul »activității» sale (de intendant) i-a plăcut de o artistă dela teatrul național, care însă deloc nu se apleca spre dînsul, ci neplăcerii ei i-a dat chiar expresie deschisă și hotărâtă. Cu toate astea intendantul tocmai atunci știa să nimerescă în despărțământul de înbrăcat al artistei, când avea se joace role în trico, și atunci mereu o »lăuda»:

— He, he, dar' ce mai forme! sînt adevărate ori măestrite?

— Adevărate, adevărate! — răspundea fata vătămă în ambiția formelor sale.

— Nu cred; ar trebui se probez însumi, dar' din temei, știi, din temei!...

Artistă a respins a se supune la probă. Intendantul s'a necăjit; apoi mai târziu ear' a început a-i face »curte!» — Odată a avut fata ceva lucru cu el, ca căpetenia teatrului El i-a zis între patru ochi:

— Vezi, eu ți-aș ridica D-Tale plata cu 500 fl. Ja an, de n'ai fi așa — *sîlbatec*!...

Dar' fata, urîndu-l, a rămas și mai departe cu plata mică și — *sîlbatec*.

Asta cu o fată.

Cu alta altă-dată, a avut apoi mai rău de furcă domnul intendant, dipotatul »nostru». După-ce absolvase cursul de teatru, o fată voinică, bine făcută și hotărâtă, voia să intre la teatru. Intendantul (un om mic) a chemat-o la sine acasă, să o probeze, ceea-ce se vede că acasă la el se poate mai bine!...

— Frumos meșteșug! Zugrăvește numai cadavre. Îndată ce moare cineva în Constantinopol sau pe aci prin prejuri, individul e și gata în aceeași zi cu portretul mortului. Il zugrăvește dinainte, și nu se înșeală nici odată, cobeza dracului!

Poloneza cea bătrână dădă un țipet de groază; în brațele ei zăcea fata leșinată, albă ca creta!...

Și logodnicul sărise de pe scară jos, apucase cu o mână pe grec de piept și cu cealaltă de mapă. Noi alergăm după dînsul. Amândoi se tăvăleau deja în nisip.

Mapa se deschise, foile dintr'însa se răspândiseră, și pe una era desemnat, într'o deservită asemănare, capul tinerei poloneze cu ochii închiși cu o cunună de mirt înscăp pe frunte!...

(Traducere în »B. d. pop.»)

Jan Neruda.

30 de ani de domnie a Regelui Carol, s'au împlinit estan. Ziua de 10 Maiu a fost de aceea serbată de astă-dată în chip mai măreț ca până acum, ear' M. S. Regele a fost deosebit sărbătorit! Academia Română a adunat la un loc toate vorbirile ce M. S. Regele le-a rostit în acest glorios timp de domnie, și le-a așezat de-așa, ca ele să fie și o iconă, cea mai credincioasă, a istoriei statului român în acest timp. Au eșit două volume frumoase. O deputație a Academiei i-a predat Regelui câte-un exemplar elegant, ear' Regele a mulțumit și lăudat Academia pentru frumosul gând ce a avut. Cartea e mult lăudată fiind cu pricepere întocmită, ear' cu întocmirea ei a fost însărcinat de Academia dl Eugen Brode, care și-a achitat însărcinarea spre deplina mulțumire a tuturor.

*

Fata a strevezut bine prin sîta baronului, dar' spune ea însăși, *am măsurat odată cu ochii fîciorul, și m'am uitat și la mine, și am zis: mî duc!*

Intendantul s'a purtat față de ea, precum îi e firea: dă c'o vorbă, dă cu alta, se apropie tot mai tare de ea, până fata vede că de-aci nu-i de-a scăpa cu bine, *atunci s'a sufultat odată, l-a luat, l-a ridicat sus și a tras cu el de podelele casei și a fugit repede afară!...*

U bată-l pozna pe domnu baron! da știi că are noroc l-a »luat pe sus»! În Pesta îl ridică »pe sus» fetele, ear' la Orăștie *Pricăjenii și Turdășenii!* Cu deosebire numai că Peștănărițele îl ridică ca să dea cu el de vatră ca cu un snop, ear' Pricăjenii noștri, ca să-l »alduiască» și să-i dea diploma de »deputat» al lor, ear' ei să capete câte-o porție de papricaș...

Dar' destul! Să sfîrșim poveștile cele »frumoase» despre acest baron, dipotatul dlui Schulleri Frigyes și a soților sei, pentru-că i-s'a dat odată și pe om! Azi el nu mai e intendant: Müller Katica și soațele cu care el s'a purtat prea pricăjeneste, i-au frânt gâtul! Și se nu se uite că acest om, chip al altora cu sutele ca el, este »baron», »deputat dietal» și ... om înșurat!

NOUTĂȚI

Avis! Acei domni din jur cari vor binevoi a participa la adunarea generală a »Societății pentru fond de teatru național român» la Orăștie, se se înștiințează la subscrisul membru în secția pentru încuarterare și primire, până la 8 Iunie n. ca astfel de cu timp se se poată lua măsurile de lipsă pentru încuarterarea domniilor-lor.

Orăștie, la 25 Maiu 1897.

Dr. Romul Dobo.

Ploile mari ce par a nu avea gând să mai înceteze (unii prevestitori de timp spun că până la mijlocul lui Iunie!), au pus pe gând pe bieții economi. Prin părțile mai muntoase mulți n'au putut sămăna încă păpușoiul (cucuruzul) din pricina ploii, ear' bucatele sămănite la șesuri stau înecate în ape; grânele de toamnă și săcările căzute la pământ; floarea pomilor se spală de n'o se poată lega de loc. E temere de un an rău de tot pentru economi.

În multe părți s'au descărcat asupra hotarelor adevărate furtuni ca vara. În părțile Zarandului, de pildă, a fost, precum ni-s'e scrie, la Luncoiu, Podele, Brad, Ormindea, Hertegani, etc. în 19 Maiu n. o groazănică rupere de nor. În Brad un om voinde să treacă valea cu carul și boii, a fost luat de vale și dus și încetat, rămânând în urmă-i vre-o 3 copii mici. — Asemenea în mai multe alte locuri, oameni ce știau că valea lor e mică și neprimejdioasă, încercând să o treacă și-au plătit îndrăzneala cu viața. — La pasul dela Surduc, în apropiere de granița românească, apele au spălat însuși drumul de țară bătut și bun etc.

*

Cununie. Ana Popovici n. Stefanie, din Beriu și Ioan Opresan din Orăștie, își sîrbează cununia în 30 Maiu n. a. c. în biserica gr. or. din Beriu.

*

Examele în tractul gr.-or. al Hațegului, precum ni-s'e împărtașește, s'au început în săptămîna de față. Duminica trecută, în 23 Maiu n. s'a ținut examenul la școala din **Baia lui Craiu și Toplița**, nainte de amazi; în **Alun**, tot atunci după amazi; în **Cinciș** s'a ținut Mercuri; în **Ocolizul-mare**: Joi nainte de amazi; în **Nădăștia-superioară**: tot Joi după amazi; în **Fizești-Federi**: Sâmbătă; în **Booz-Zlaști** se va ține Joi în 3 Iunie; în **Valea Sângiorgiu-Grid**: la 6 Iunie; în **Nucșora**: la 8 Iunie n. d. a.; în **Ohaba de sub peatră**: tot atunci după amazi; în **Bărești**: la 9 Iunie n. d. a.; în **Sânpetru**: tot atunci după amazi; în **Petrila**: la 10 Iunie n. d. a.; în **Petrila de sus**: tot atunci d. a.; în **Livezeni**: la 12 Iunie n. d. a.; în **Petroșeni**: tot atunci d. a.; în **Hunedoara**: Marți 15 Iunie n. d. a.

Examele se vor ține încă va fi cu puțință, sub conducerea administratorului protopopesc A. Stanca. Domnii învățători sînt datorți a lua parte la examenele din comunele învecinate, și sînt poftiți a-și arangia lucrurile, în mod cuvințios, pentru ziua examenului; și a-și plăti taxele restante la **Fondul Reuniunii**, despre ce au fost provocați și altă-dată prin circulare speciale.

*

Administrator al tractului protopopesc gr.-or. al Orăștiei, a fost numit din partea

prea ven. Consistor din Sibiu, dl *Sergiu Medean*, protopresbiterul dela Sebeș. Dl protopop *Nicolae Ivan*, ales fiind referent în senatul episcopesc al consistorului, a abzis de postul de protopop la A.-Iulia și de administrator la Orăștie. La A.-Iulie administrează acum de *Petru Popovici*, administratorul dela Abrud.

*

Convocare. Despărțământul Hațegului al »Reuniunii învățătorilor români gr.-or. din districtul Devei» din archidiecea transilvană, își va ține a doua adunare generală *Mercuri în 21 Maiu (2 Iunie) 1897, în școala din Petrila* (parochia de jos) la 10 ore a. m. Sînt poftiți prin aceasta la adunare, toți membrii despărțământului, precum și toți binevoitorii cauzei școlare.

Afară de agendele oficiale, vor ține prelegeri practice dnii învățători: Simeon Albu, George B. Reitescu, Ioachim Cerbicean, George Șandru, Iuliu Ioanovici.

Potrivit adunării generale din 28 Martie a. tr., domnii învățători sînt rugați a-și achita taxele restante la fondul reuniunii, despre ceea-ce au fost rugați și provocați atât prin presidiu cât și prin cassar prin circulare deosebite.

AMICIȚIE — DISTRAȚIE

Ocotitoarei micelor favorite... Bucurie mare, mare, d'au scăpat de zdruncinare!... Trimit jumătate de pusti flautiști, un pătrar cântăreț pe naiu, ear restul până la o sută — înduratei ocotitoare... Risipă!...

Dr. Gaiță... Tipuri așa de comune ar fi păcat să le »eternizezi» înădînd fie și ironic, scene din viața lor. Alduște-l pe »Aldu», proslăvește-o pe Cornelia și trimite-i în Siberia... Mai mergi odată la scaldă și spală-te de amintirile lor cum s'a spălat Cărtan în Dunăre de pravul de milenii ce i-s'e pusese pe opinci... Seros!... Primește dragă Dr. Gaiță sfatul dela... Dr. Straiță.

FEL DE FEL

O vorbă dulce.

— Mămică dragă, ești încă tot supărată pe mine?

— Da, dară te iert dacă vii aici și-mi zici o vorbă dulce.

— Mamă dragă... zăhar.

*

Afurisit

Bărbatul vine sara cam târziu acasă, și nici nu pentru întâia oară.

Nevastă necăjită rău începe să-i ție o — dicție. El însă, o întrerupe de-odată cu vorba:

— Fii bună, dragă, scrie-mi predica asta pe-o hârtie; o s'o cetesc mîne dimineață, că acuma n'am vreme!...

POSTA REDACȚIEI.

D-lui M. N. și M. G. în *Cugir*. Ponosul asupra primarului nu-l putem publica din mai multe pricini: întâi și 'ntăiu ne-ați trimis o scrisoare falsă, prefăcută, nesubscrisă de d-voastră înșivă, și a doua, pentru-că nici d-voastră nu spuneți că din pricina lui nu s'ar fi votat ajutorul. Cauza nici nu e încă încheiată.

Dlul D. S. în P. »Zeita dreptății e legată la ochi, nu se uită la persoane». Fii sigur că nici noi. Dar' nu totdeauna e rîndul ca gândul. Întărziile nu le facem bucurios, dar' uneori sîntem siliți.

Dlul N. M. în B. »În Maiu», prosa, nu va apare. Meditație puțin profundă și seracă în idei și note originale, care se o facă vrednică de tipărit. Poesia e corectă ca ritm, rim și limbă, dar' idei nouă nu are. De aceea nici ea.

Dlul St. P. în B. Scuzați, dar' din lipsă de spațiu, n'o putem publica.

Mulțumită publică.

La concertul dat în seara din a 2-a zi a sfîntelor Paști de corul mist al biser. gr.-or. din Deva, au contribuit: R. Cutean cu 1 fl., P. Zara 1 fl., I. Simionas 2 fl., Pop 1 fl., A. Nicoară 2 fl., I. Antal 1 fl., I. Moșiu 5 fl., G. Avram 1 fl., F. Angel 1 fl., M. Susan 40 cr., I. Filimon 2 fl., Girich 2 fl., A. Timar 1 fl., A. Șuluțiu 2 fl. 50 cr., A. Nusbaum 1 fl. 80 cr., S. Hordea 40 cr., Pop 60 cr., N. Sas 1 fl., P. Vucovici 1 fl. 40 cr., Szentirmai A. 1 fl., Reisfeld 1 fl., Dr. N. Moșiu 2 fl., D-na Csar 2 fl., P. Luca 1 fl., Oancea 80 cr., S. P. Feri 60 cr., M. Sebeșan 60 cr., M. Gilu 60 cr., Georgevici 1 fl., Vespreni 1 fl., A. Moldovan 2 fl., Maria Nicoara 2 fl., Iovita 60 cr., P. Mircia 1 fl. 50, P. Saleșan 1 fl. 20 cr., I. Morariu 60 cr., N. Trif 1 fl., C. Gradină 40 cr., I. Soabo 40 cr., D. Ardelean 1 fl., S. Jurju 1 fl., Șef I. 1 fl., Borostean Miloș 2 fl., Crîznicu 1 fl., Almașescu jun: 40 cr., A. Câmpian 1 fl. 20 cr., V. Zudor 1 fl. 20 cr., V. M. Gila 60 cr., D. Dotca 60 cr., Dr. A. Dragici 1 fl., C. Muntean 80 cr., L. Ardelean 1 fl., I. Pavel 50 cr., Kenderesi 60 cr., I. Moldovan 1 fl., P. Vasiiu 2 fl. 60 cr., S. Gerbert 60 cr., Budui Florea (Zam) 3 fl., Al. Petrovici (Zam) 3 fl., Oancea 60 cr., I. Dima (Lupeni) 2 fl., I. Demeter 50 cr., N. Chigsa 80 cr., Loring 40 cr., S. Pavel 50 cr., I. Finna 1 fl., Telegdi Ede 2 fl., P. Merina 1 fl., I. Rus 1 fl., A. Sava 1 fl., I. Ardelean 1 fl., Schnekal János 5 fl. 75 cr., I. Ciontea 1 fl., Breier 1 fl., F. Hossu L. 2 fl., S. Hor-

vat 2 fl., Dr. C. Horvat 2 fl., Dr. Al. Hosu 1 fl., Steiman 1 fl., I. Crișovan 1 fl., Al. Schuster 1 fl., N. Benea 1 fl., I. Șerban 3 fl., N. Șocander 1 fl., A. Pasc 1 fl., S. Dima 50 cr., apoi ceva venit și din galerie. Venitul total 131 fl. 25 cr., pentru cari se aduc respectuoase mulțumiri dlor contribuenți.

Deva, Aprilie 1897.

George Nicoara,
paroch gr-or.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean.

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
	Dumin. a 5-a, a Orbului, 9, gl. 5, v. 8.	
Dum.	18 M. Teodot	30 Ferdinand
Luni	19 M. patrie	31 Angela
Mărt.	20 M. Talaleu	1 Iunie. Nicod.
Merc.	21 (+) Const. și Elena	2 Erasmus
Joi	22 (+) Înălț. Dlui	3 Clotilda
Vineri	23 C. Mihail	4 Cvirin
Sâmb.	24 P. Simeon	5 Bonifațiu

LOTERIE

	Tragerea din 26 Maiu st. n.	
Sibiu:	8 16 78 41 28	
	Tragerea din 15 Maiu st. n.	
Timișoara:	45 19 12 77 66	
	Tragerea din 22 Maiu st. n.	
Budapesta:	67 83 15 36 40	
	Tragerea din 19 Maiu st. n.	
Brünn	88 20 90 59 21	

Ein einstokhohes Haus

Bräuer-gasse Nr. 13 in Broos, ist aus freien Hand **zu verkaufen.**

== Näheres im Hause selbst. ==

(219) **O casă cu etagiu** 2—3

în Orăștie, Strada-Berăriei 13, este **de vânzare** din mână liberă.

Informații mai deaproape, în casa înșasi.

Concurs

pentru ocuparea postului de bonă (îngrijitoare de copii) la asilul de copii, ce se va deschide peste feriile de vară la școala comunală din Cugir.

Cu acest post este împreunat 25 fl. salar lunar și 5 fl. pentru curățirea salei de asil.

Doritoarele de a ocupa acest post au de a-și subșterne rugărilor și documentele prescrise, cel mult până în 2 Iunie a. c. la scaunul școlar comunal.

Cugir, 20 Maiu 1897.

(221) 2—2

Georgiu Berian, Ioan Muntean,
pres. efor. secretar.

Pályázat.

Balomir község előjárósága ezennel pályázatot nyit a Balomir községben a folyó év június hava 1-én megnyitandó nyári gyermekmenedékhelynél 4 hónapi időtartamra szervezett óvónői állásra.

Javadalmazás havi 25 frt és lakás.

A képesítést igazoló okmányokkal felnevezett pályázatok az alulírt községi előjárósághoz nyújtandók be.

Balomir, 1897. május 20.

Szász Sándor, Adam Ion,
közs. jegyző. I. bíró.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII IN ORĂȘTIE.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000. (196) 4—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5½, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arăndează și exarăndează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocște operațiuni, specificate sub 3. 4. 5.

Ori-ce afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biroul institutului, ear' în scris prin corespondență.

Orăștie, 15 Martie 1897.

Direcțiunea.

„FAGEȚANA“,

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII SOCIETATE PE ACȚIUNI

în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalisate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectui și prin postă.

(184) 5—12

Direcțiunea.

PRIMA FLORĂRIE ÎN ORĂȘTIE

FLORI.

Am onoare a aduce la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie un

Stabiliment de flori

și sînt în poziție să servesc în ori-ce vreme cu **ori-și-ce fel de flori!**

Fac totodată cunoscut, că primesc și efectuesc îndată comande de **buchete de nuntă, buchete de pept, buchete-mackart, cununi naturale și artificiale pentru morminte** etc. cu cele mai moderate prețuri.

Comandele din afară se efectuesc îndată și se garantează pentru sosirea lor în stare bună.

Elisa Hedwig

florăreasă.

24—26

BUCHETE DE NUNTĂ

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: BRAD, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții: fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 100.000.
Depuneri fl. 1.000.000. Circulația anuală fl. 15.000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește 5% interese fără privire la terminul de abzicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abzicere.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

(165) 7—

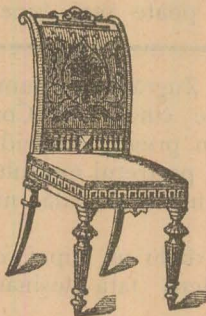
ATELIER de TEMPLAR

Drumul țerii Nr. 3.

Casa proprie.

DEPOSIT DE OBIECTE FUNEBRALE!

Subscrisul îmi iau voe să atrag binevoitoarea luare aminte a onor public din Orăștie și jur, asupra bogatului meu magazin cu tot felul de

Mobile de casă

precum: scaune, paturi, mese, dulapuri, canapele, etc. ce se află totdeauna gata, ori, la dorință, se găsesc după plac și în grabă!

Îmi recomand mai departe

Depositul de lucruri trebuincioase la înmormântări,

precum:

sicriuri,

de

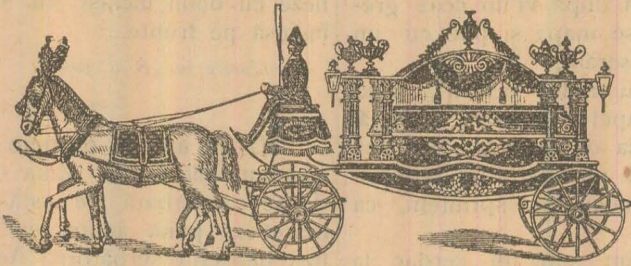
aramă, nuc,

goron și de

brad,

pompoase ori

simple;

cruci,

cununi de mort,

și toate

pânzele

de

lipsă!

Sînt 19 ani decând am aceste bogate magazine, în casele mele proprii (drumul țerii Nr. 3), ear' acum le-am arangeat și îmbogățit de nou și temeinic

Rugând onoratul public pentru numeroase comande, îi promit lucru bun cu prețuri foarte ieftine!

George Brassai

(145) 8—15

măsar.